

Dziękujemy rodzicom i dzieciom za zainteresowanie i skorzystanie z naszych propozycji zabaw. Otrzymaliśmy sporo zdjęć, to dla nas bardzo miły odzew.

Poniżej propozycje na kolejne dni.

Zachęcamy do przesyłania na e - mail zdjęć wykonanych prac, ciekawych pomysłów zabaw wymyślonych przez Państwa dzieci.

Udostępniamy do kontaktu nasze e - maile:

Beata Jakubowska- b.jakubowska@p2.laziska.pl

Agnieszka Szafron – a.szafron@p2.laziska.pl

Anna Tomczak- a.tomczak@p2.laziska.pl

TEMAT TYGODNIA:

Spotkanie na łące

PROPOZYCJE ZABAW, ZADAŃ

Dzień tygodnia	Dzieci 4, 3 - letnie	Dzieci 4 – letnie (integracja)
PN. 11.05.20r. „Co piszczy w trawie?”	<p>1. „Kto przyszedł na łąkę?” – zabawa ruchowo-naśladowcza.</p> <p>Rodzik wypowiada nazwy zwierzątek, które pojawiły się na łące, a dziecko naśladuje je ruchem, np. powolny ślimak, zmęczona mrówka, wesoły motyl, śpiewająca biedronka, konik polny grający na skrzypcach, przestraszona żaba, smutny bocian.</p> <p>2. „Mieszkańcy łąki” – zapoznanie z wyglądem i nazwami stworzeń żyjących na łące.</p> <p>(załącznik nr 1) Rodzik z dzieckiem oglądają obrazek przedstawiający łąkę, dziecko pokazuje i nazywa zwierzęta.</p> <p>3. „Makaronowe motyle” – rozwijanie sprawności manualnej.</p> <p>Przygotowujemy makaron – kokardki („motyle”) i farby plakatowe w różnych kolorach. Dziecko maluje makaronowe „motyle” na różne kolory. Po</p>	<p>1. „Kto przyszedł na łąkę?” – zabawa ruchowo-naśladowcza.</p> <p>Rodzik wypowiada i pokazuje ruchem zwierzątka, które pojawiły się na łące, a dziecko stara się naśladować jego ruchy, np. powolny ślimak, zmęczona mrówka, wesoły motyl, śpiewająca biedronka, konik polny grający na skrzypcach, przestraszona żaba, smutny bocian.</p> <p>2. „Mieszkańcy łąki” – zapoznanie z wyglądem i nazwami stworzeń żyjących na łące.</p> <p>(załącznik nr 1) Rodzik z dzieckiem oglądają obrazek przedstawiający łąkę. Rodzik nazywa i pokazuje zwierzęta, następnie dziecko przy jego wsparciu pokazuje zwierzęta, o których mówi rodzic.</p> <p>3. „Makaronowe motyle” – rozwijanie sprawności manualnej.</p> <p>Przygotowujemy makaron – kokardki („motyle”) i farby plakatowe w różnych kolorach. Dziecko z pomocą rodzica maluje makaronowe „motyle” na różne</p>

	<p>wyschnięciu „motyle” można wykorzystać do zabaw manualnych. W tym celu dziecko otrzymuje miskę z kolorowym makaronem i klamerkę do bielizny, za pomocą której ma przenieść wszystkie „motyle” na łąkę (np. zielony materiał lub dywanik). Warto przygotować kartkę z kolorowymi kwiatkami, na których dziecko mogłyby układać „motyłki” zgodnie z kolorem.</p>	<p>kolory. Po wyschnięciu „motyle” można wykorzystać do zabaw manualnych. W tym celu dziecko otrzymuje miskę z kolorowym makaronem, klamerkę do bielizny lub łyżkę, z pomocą rodzica przenosi wszystkie „motyle” na łąkę (np. zielony materiał lub dywanik). Warto przygotować kartkę z kolorowymi kwiatkami, na których dziecko mogłyby układać „motyłki” zgodnie z kolorem.</p>
<p>WT. 12.05.20r.</p> <p>„Odważna pszczoła”</p>	<p>1. „Bajka o odważnej pszczole” – rozmowa inspirowana fragmentami bajki Moniki Abraszewskiej (załącznik nr 2)</p> <p>Rodzic zadaje dziecku pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dlaczego pszczoły mają żądło? - O czym należy pamiętać w kontakcie z pszczołą? - Czego nie wolno robić w kontakcie z pszczołą? <p>(nie wolno drażnić pszczół; nie wolno utrudniać im zbierania nektaru; nie należy wykonywać gwałtownych ruchów, kiedy pszczoła jest obok – pszczoła może to odebrać jako próbę ataku; gdy pszczoła nas użądli, należy jak najszybciej udać się do dorosłego po pomoc (osoby uczulone na jad pszczoły koniecznie muszą zgłosić się do lekarza, który poda środek odczulający).</p> <p>2. “Jaki odgłos wydaje pszczoła?” – zabawa ortofoniczna.</p> <p>Rodzic zachęca, aby dziecka na chwilę „zamieniło się” w pszczołę. Kiedy głośno potrząsa grzechotką, „pszczoła” lata po sali i wydaje głośny dźwięk: bzzzzz... Gdy przestaje grać na grzechotce, dziecko zatrzymuje się i wydaje po cichu odgłos jak pszczoła.</p> <p>3. “Pszczola” (Sylvia Clapa)- zabawa paluszkowa.</p> <p><i>To jest ul, (zaciskamy dłonie w piąstkę)</i></p>	<p>1. „Bajka o odważnej pszczole” – rozmowa inspirowana fragmentami bajki Moniki Abraszewskiej (załącznik nr 2)</p> <p>Rodzic czyta bajkę, pokazuje na obrazku pszczołę, wyjaśnia dziecku: dlaczego pszczoły mają żądło, o czym należy pamiętać w kontakcie z pszczołą, czego nie wolno robić w kontakcie z pszczołą. (nie wolno drażnić pszczół; nie wolno utrudniać im zbierania nektaru; nie należy wykonywać gwałtownych ruchów, kiedy pszczoła jest obok – pszczoła może to odebrać jako próbę ataku; gdy pszczoła nas użądli, należy jak najszybciej udać się do dorosłego po pomoc (osoby uczulone na jad pszczoły koniecznie muszą zgłosić się do lekarza, który poda środek odczulający).</p> <p>2. “Jaki odgłos wydaje pszczoła?” – zabawa ortofoniczna.</p> <p>Rodzic zachęca dziecko, aby razem na chwilę „zamienili się” w pszczoły. Głośno potrząsa grzechotką, „pszczoły” latają po sali i wydają głośny dźwięk: bzzzzz... (dziecko próbuje naśladować dźwięk). Gdy przestaje grać na grzechotce, razem zatrzymują się i wydają po cichu odgłosy jak pszczoły.</p> <p>3. “Pszczola” (Sylvia Clapa)- zabawa paluszkowa.</p> <p>Rodzic czyta i pokazuje ruchy, dziecko</p>

	<p><i>a w nim pszczoła.</i> (w piąstce zamykamy kciuk) <i>Wyleciała hop z ukosa,</i> (wypuszczamy kciuk) <i>lata teraz koło nosa.</i> (machamy kciukiem koło nosa)</p> <p>4. “Z której strony lata pszczoła?” – zabawa słuchowa.</p> <p>Dziecko siada na dywanie, zamyka oczy. Rodzic staje w wybranym miejscu, wydaje dźwięk bzyczenia, a dziecko nie otwierając oczu, ma wskazać ręką, z której strony słyhać odgłos. Następnie otwiera oczy i sprawdza, czy miało rację.</p>	<p>próbuję je naśladować.</p> <p><i>To jest ul,</i> (zaciskamy dłonie w piąstkę) <i>a w nim pszczoła.</i> (w piąstce zamykamy kciuk) <i>Wyleciała hop z ukosa,</i> (wypuszczamy kciuk) <i>lata teraz koło nosa.</i> (machamy kciukiem koło nosa)</p> <p>4. “Z której strony lata pszczoła?” – zabawa słuchowa.</p> <p>Dziecko siada na dywanie, zamyka oczy. Rodzic staje za nim, wydaje dźwięk bzyczenia, a dziecko nie otwierając oczu, ma podnieść ręką, z której strony słyhać odgłos. Następnie otwiera oczy i sprawdza, czy miało rację.</p>
<p>ŚR. 13.05.20r.</p> <p>Wiosenny koncert</p>	<p>1. Słuchanie piosenki pt. “Bal na łące” https://youtu.be/VL-IW-Xy0Jo</p> <p>2. „Na wiosennej łące”- zagadki słowne.</p> <p>Dziecko odgaduje zagadkę i wskazuje obrazek, który jest rozwiązaniem.</p> <p><i>Dźwigam dom na grzbiecie ,mam malutkie rogi</i> <i>Chodzę bardzo wolno, czasem w poprzek drogi. (ślimak)</i></p> <p><i>Mam skrzydelka delikatne tak jak płatki kwiatów.</i> <i>Lekko się unoszę nad łąką, gdy tylko zaświeci słońko. (motyl)</i></p> <p><i>Skacząc po łące szybko uciekam ,gdy dziób bociana ujrzę z daleka. (żaba)</i></p> <p><i>Ledwie błysnie słońce złote, słyhać brzęk wesoły.</i> <i>To dla dzieci robią miodek, pracowite... (pszczoły)</i></p>	<p>1.Słuchanie piosenki pt. “Bal na łące” https://youtu.be/VL-IW-Xy0Jo</p> <p>Dziecko razem z rodzicem słucha piosenki.</p> <p>2. „Na wiosennej łące”- zagadki słowne.</p> <p>Rodzic czyta zagadkę, dziecko z jego wsparciem wskazuje obrazek, który jest rozwiązaniem.</p> <p><i>Dźwigam dom na grzbiecie ,mam malutkie rogi</i> <i>Chodzę bardzo wolno, czasem w poprzek drogi. (ślimak)</i></p> <p><i>Mam skrzydelka delikatne tak jak płatki kwiatów.</i> <i>Lekko się unoszę nad łąką, gdy tylko zaświeci słońko. (motyl)</i></p> <p><i>Skacząc po łące szybko uciekam ,gdy dziób bociana ujrzę z daleka. (żaba)</i></p> <p><i>Ledwie błysnie słońce złote, słyhać brzęk wesoły.</i> <i>To dla dzieci robią miodek, pracowite... (pszczoły)</i></p>

*Błyszczą jej kropki w promieniach
słonka, lata nad łąką a zwie się...
(biedronka)*

**3. „Spacer po łące” – opowieść ruchowa
połączona z ćwiczeniami
artykulacyjnymi.**

Rodzic przygotowuje lornetkę z rolek po papierze toaletowym, dziecko porusza się za nim, naśladuje jego ruchy.

*Jest piękny, wiosenny dzień, wybieramy
się na wycieczkę na łąkę.*

*Słoneczko ogrzewa nas swoimi
promieniami. Jest nam miło i ciepło.
(rozglądamy się dookoła) Trawy szumią.*

*Wszędzie rosną kolorowe i pachnące
kwiaty, zbieramy i robimy z nich mały
bukiecik. Dmuchamy na dmuchawce,
nasionka wesoło wirują.*

*Nagle co to? (Zatrzymujemy się
i nasłuchujemy) To pracowite pszczołki
zbierają pyłek z kwiatów (latamy
i bzczyemy: bzz, bzz).*

*Na małym listku zobaczyły konika
polnego, który grał swój koncert,
zobaczmy go z bliska
(kucamy i mówimy: cyk, cyk, cyk).*

*Spacerują biedronki, otrzepują łapki z
rosy.*

*O, przy małym strumyku wesoło skaczą
zielone żabki i radośnie kumkają i
rechoczą*

*(skaczemy i mówimy: kum, kum, rech,
rech), wysuwają język łapiąc muszki.*

*Nagle jednak żabki ucichły, bo nad
strumyk zbliżał się bocian (brodzimy jak
bocian, wysoko unosząc długie czerwone
nogi i mówią: kle, kle, kle, stajemy na
jednej nodze).*

Przed bocianem do norki schowała się

*Błyszczą jej kropki w promieniach
słonka, lata nad łąką a zwie się...
(biedronka)*

**3. „Spacer po łące” – opowieść
ruchowałączona z ćwiczeniami
artykulacyjnymi.**

Rodzic przygotowuje lornetkę z rolek po papierze toaletowym, dziecko porusza się za nim, naśladuje jego ruchy.

*Jest piękny, wiosenny dzień, wybieramy
się na wycieczkę na łąkę.*

*Słoneczko ogrzewa nas swoimi
promieniami. Jest nam miło i ciepło.
(rozglądamy się dookoła) Trawy*

*szumią. Wszędzie rosną kolorowe
i pachnące kwiaty, zbieramy i robimy
z nich mały bukiecik. Dmuchamy na
dmuchawce, nasionka wesoło wirują.*

*Nagle co to? (Zatrzymujemy się
i nasłuchujemy) To pracowite pszczołki
zbierają pyłek z kwiatów (latamy
i bzczyemy: bzz, bzz).*

*Na małym listku zobaczyły konika
polnego, który grał swój koncert,
zobaczmy go z bliska*

(kucamy i mówimy: cyk, cyk, cyk).

*Spacerują biedronki, otrzepują łapki
z rosy.*

*O, przy małym strumyku wesoło skaczą
zielone żabki i radośnie kumkają
i rechoczą*

*(skaczemy i mówimy: kum, kum, rech,
rech), wysuwają język łapiąc muszki.*

*Nagle jednak żabki ucichły, bo nad
strumyk zbliżał się bocian (brodzimy
jak bocian, wysoko unosząc długie
czerwone nogi i mówią: kle, kle, kle,*

z pomocą rodzica dziecko staje na

*też mała myszka (czworakujemy i mówimy: pi, pi, pi).
Musimy już wracać do przedszkola,
ale co to – nad łąką fruwiąją piękne,
kolorowe motyle, które podziwiają łąkę
z góry. (Przyglądamy im się z zachwytem).
Wracamy dzieci, woła pani – wesolo
maszerujemy do przedszkola.*

4. „Muszla ślimaka” – ćwiczenie motoryki małej.

Rodzic rysuje na kartce muszlę ślimaka. Dziecko rysuje muszlę palcem w powietrzu, potem po dywanie. Następnie otrzymuje tackę z piaskiem lub kaszą manną i rysuje palcem kształt muszli. Na koniec rysuje muszlę pisakiem na kartce, po czym uzupełnia rysunek o nogę ślimaka i koloruje go w dowolny sposób.

5. „Ślimak, wystaw rogi...” – doskonalenie sprawności manualnej.

Dziecko otrzymuje pasek papieru o szerokości około 5 cm (długość dowolna – w zależności od formatu kartki, z której jest wycięty pasek). Następnie ozdabia pasek, rysując po nim kredkami, zwija go w rulon (muszla ślimaka), zostawiając niezwiniony fragment (noga ślimaka). Do tej części na samym końcu przykleja cienkie paseczki wycięte z papieru, tworząc czułka. Ślimaka można nakleić na liściu z papieru.

*jednej nodze).
Przed bocianem do norki schowała się
też mała myszka (czworakujemy
i mówimy: pi, pi, pi).
Musimy już wracać do przedszkola,
ale co to – nad łąką fruwiąją piękne,
kolorowe motyle, które podziwiają łąkę
z góry. (Przyglądamy im się z zachwytem).
Wracamy dzieci, woła
pani – wesolo maszerujemy
do przedszkola.*

4. „Muszla ślimaka” – ćwiczenie motoryki małej.

Rodzic rysuje na kartce muszlę ślimaka. Dziecko próbuje rysować muszlę palcem w powietrzu, potem po dywanie. Następnie otrzymuje tackę z piaskiem lub kaszą manną i z pomocą rodzica rysuje palcem kształt muszli. Na koniec rysują wspólnie muszlę pisakiem na kartce, po czym uzupełniają rysunek o nogę ślimaka. Dziecko koloruje ślimaka.

5. „Ślimak, wystaw rogi...” – doskonalenie sprawności manualnej.

Rodzic przygotowuje pasek papieru o szerokości około 5 cm (długość dowolna – w zależności od formatu kartki, z której jest wycięty pasek). Następnie dziecko ozdabia pasek, rysując po nim kredkami, z pomocą rodzica zwija go w rulon (muszla ślimaka), zostawiając niezwiniony fragment (noga ślimaka). Do tej części na samym końcu przyklejają cienkie paseczki wycięte z papieru, tworząc czułka. Ślimaka można nakleić na liściu z papieru.

<p>CZW. 14.05.20r.</p> <p><i>Zabawy na łące</i></p>	<p>1.Zestaw ćwiczeń gimnastycznych.</p> <p>„Idzie bocian!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dziecko „zamienia się” w żabkę i podskakuje w rytm wystukiwany na tamburynie. Gdy tamburyno przestanie grać, zastyga w miejscu. Nadchodzi „bocian” (rodzic) i łapie „żabkę” jeżeli ta się poruszy.</p> <p>„Pszczoły i kwiaty” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Rodzic rozkłada na dywanie kółka zrobione z apaszek („kwiaty na łące”). Dziecko „zamienia się” w pszczołę, która podczas muzyki fruwa. Na przerwę jak najszybciej siada na „kwiatku”.</p> <p>„Bociany” – reagowanie na sygnał muzyczny. Gdy rodzic gra na instrumencie, dziecko chodzi po łące jak bocian, podnosząc wysoko kolana. Na przerwę staje na jednej nodze.</p> <p>„Żabie skoki” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Rodzic rozkłada na dywanie szarfy (kółka z apaszek). Dziecko „zamienia się” w żabkę. Skacze obunóż z szarfy do szarfy – „żabki” mogą podierać się przednimi łapkami.</p> <p>2. „Ile kropek ma biedronka?” – ćwiczenia w liczeniu. Przygotowujemy wydrukowany bądź narysowany szablon biedronki i kropek, oraz karty z liczbą kropek (od 1 do 6). Dziecko losuje kartę, liczy na niej kropki, nakleja na przygotowany wcześniej szablon biedronki wylosowaną liczbę kropek.</p>	<p>1.Zestaw ćwiczeń gimnastycznych.</p> <p>Dziecko wykonuje ćwiczenia przy wsparciu rodzica. Rodzic pokazuje ruchy, dziecko je naśladuje.</p> <p>„Idzie bocian!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dziecko „zamienia się” w żabkę i podskakuje (na miarę swoich możliwości) w rytm wystukiwany na tamburynie. Gdy tamburyno przestanie grać, zastyga w miejscu. Nadchodzi „bocian” (rodzic) i łapie „żabkę” jeżeli ta się poruszy.</p> <p>„Pszczoły i kwiaty” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Rodzic rozkłada na dywanie kółka zrobione z apaszek („kwiaty na łące”). Dziecko „zamienia się” w pszczołę, która podczas muzyki fruwa. Na przerwę jak najszybciej siada na „kwiatku”.</p> <p>„Bociany” – reagowanie na sygnał muzyczny. Gdy rodzic gra na instrumencie, dziecko chodzi po łące jak bocian, podnosząc wysoko kolana. Na przerwę z pomocą rodzica staje na jednej nodze.</p> <p>„Żabie skoki” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Rodzic rozkłada na dywanie szarfy (kółka z apaszek). Dziecko „zamienia się” w żabkę. Z pomocą rodzica skacze obunóż z szarfy do szarfy – „żabki” mogą podierać się przednimi łapkami.</p> <p>2. „Ile kropek ma biedronka?” – ćwiczenia w liczeniu. Przygotowujemy wydrukowany bądź narysowany szablon biedronki i kropek, oraz karty z liczbą kropek (od 1 do 6). Dziecko losuje kartę, wspólnie z rodzicem, dotykając liczą na niej kropki, naklejają na przygotowany wcześniej szablon biedronki wylosowaną liczbę kropek.</p>
<p>PT 15.05.20r.</p>	<p>1.„Mrówki” – rozmowa inspirowana wierszem Sylwii Clapy.</p>	<p>1.„Mrówki” – rozmowa inspirowana wierszem Sylwii Clapy.</p>

<p>Kolory Łąki</p>	<p>Mrówki (Sylwia Cłapa)</p> <p><i>Mrówka jest stworzeniem małym, za to bardzo wytrzymałym.</i> <i>Mrówki cały dzień pracują, czasu wcale nie marnują.</i> <i>W mrowisku stado mrówek się ukrywa, to domek z patyczków, ziemi i igliwia.</i> <i>Mrówki to owady pożyteczne, kilka zasad zapamiętaj więc koniecznie.</i> <i>Ich domu nie wolno niszczyć i deptać, zawsze należy o tym pamiętać!</i></p> <p>Rodzic zadaje dziecku pytania: - Gdzie mieszkają mrówki? - Z czego zrobione jest mrowisko? - Dlaczego mrówki są pożyteczne? - Czy wolno niszczyć mrowisko?</p> <p>2. „Gąsienice” – reagowanie ruchem na tempo muzyki. Rodzic ustawia się za dzieckiem, tworząc „gąsienicę”. Odtwarza utwór instrumentalny „Motyl i gąsienica”. Gdy muzyka jest spokojna, „gąsienica” spaceruje powoli na całych stopach (tupiąc nogami). Kiedy tempo zmienia się na szybkie, „gąsienice” poruszają się na palcach.</p> <p>motyl-i-gasienica-utw or-instrumentalny-pd-</p> <p>3. “Wiosenna łąka” – stemplowanie butelkami. Dziecko otrzymuje kartkę z papieru technicznego, plastikową butelkę i farby plakatowe na talerzykach. Macza dno butelki w farbie i odbija je na kartce, tworząc kwiat. Po wykonaniu kwiatów może uzupełnić obrazek o trawę, zanurzając w zielonej farbie linijkę i odbijając ślady na obrazku.</p>	<p>Rodzic czyta wiersz, pokazuje na obrazku, jak wygląda mrówka, opowiada: gdzie mieszkają mrówki, z czego zrobione jest mrowisko, wyjaśnia dlaczego mrówki są pożyteczne i nie wolno niszczyć mrowiska.</p> <p>Mrówki (Sylwia Cłapa)</p> <p><i>Mrówka jest stworzeniem małym, za to bardzo wytrzymałym.</i> <i>Mrówki cały dzień pracują, czasu wcale nie marnują.</i> <i>W mrowisku stado mrówek się ukrywa, to domek z patyczków, ziemi i igliwia.</i> <i>Mrówki to owady pożyteczne, kilka zasad zapamiętaj więc koniecznie.</i> <i>Ich domu nie wolno niszczyć i deptać, zawsze należy o tym pamiętać!</i></p> <p>2. „Gąsienice” – reagowanie ruchem na tempo muzyki. Rodzic ustawia się za dzieckiem, tworząc „gąsienicę”. Odtwarza utwór instrumentalny „Motyl i gąsienica”. Gdy muzyka jest spokojna, „gąsienica” spaceruje powoli na całych stopach (tupiąc nogami). Kiedy tempo zmienia się na szybkie, „gąsienice” poruszają się na palcach.</p> <p>motyl-i-gasienica-utw or-instrumentalny-pd-</p> <p>3. “Wiosenna łąka” – stemplowanie butelkami. Rodzic przygotowuje kartkę z papieru technicznego, plastikową butelkę i farby plakatowe na talerzykach. Macza dno butelki w farbie i wspólnie z dzieckiem odbijają je na kartce, tworząc kwiat. Po wykonaniu kwiatów może uzupełnić obrazek o trawę, zanurzając w zielonej farbie linijkę i odbijając ślady na obrazku.</p>
<p>Zamieszczone powyżej propozycje ćwiczeń dostosowane są do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych dzieci realizujących pomoc psychologiczno- pedagogiczną i objętych kształceniem specjalnym.</p>		

Załącznik nr 1

Załącznik nr 2

Bajka o odważnej pszczole (Monika Abraszewska)

Pewnego dnia Michał wyszedł z tatą na podwórko. (...) Nagle zobaczył pszczołę i zaczął rozpaczliwie krzyczeć, tata zerwał się, podbiegł do synka. – Ona chce mnie ugryźć! Boję się jej! – krzyczał malec. – Znam pewną historię – powiedział tata. – (...) Dawno, dawno temu małe pasiaste owady ze skrzydełkami były bezbronne, miały skrzydelka, tak jak motyle, ale nie posiadały żądał. Cały czas ciężko pracowały. Latały do kwiatków, zbierały nektar i robiły z nich miód. Zbiory miały być pożywieniem dla wszystkich pszczołek na długie, zimowe dni. (...) W tym czasie ludzie mieszkający niedaleko pszczół odkryli słodką tajemnicę owadów i urządzali na pszczele ule złodziejskie napady. Biedne, bezradne pszczoły nie mogły się obronić, ciągle traciły swoje zapasy i nie miały nic do jedzenia na nadchodzącą zimę. Pszczele dzieci płakały z głodu. Płacz poruszył serce małej, wrażliwej pszczołki imieniem Tina, która postanowiła udać się do Królowej i walczyć w imieniu wszystkich pszczoł. Zaproponowała Królowej przygotowanie obrony ula. Jednak Królowa wiedziała, że pszczoły w tej walce są z góry przegrane, bo nie mają broni, która pozwoliłaby im wygrać. Tina była

zrozpaczona. – To nie ma żadnego wyjścia?! Musimy się poddać?! – wykrzyknęła. – Jest jedno wyjście. Daleko stąd, na końcu świata mieszka Królowa Przyrody. Do niej należy się udać i prosić o pomoc (...). Następnego dnia pszczołka wyruszyła w podróż, przemierzała każdego dnia wiele kilometrów, unikała wielu niebezpieczeństw. (...) Po kilku miesiącach ciężkiej podróży dotarła do Królowej Przyrody i poprosiła ją o pomoc. Dobra Królowa ulitowała się nad pszczołkami i postanowiła dać im czarodziejską różdżkę, po dotknięciu której każda pszczołka otrzymywała żądło do obrony, ale powiedziała Tinie: – Przekaż pszczołkom, że tego żądła będą mogły użyć tylko w obronie i tylko raz. Po jego użyciu pszczołka straci życie. Wybierzcie ze wszystkich pszczoł te, które są odważne, nazwijcie je żołnierzami, niech one bronią ula, gdy inne pszczołki będą pracować. Od tego czasu każda ciężko pracująca pszczołka miała broń, ale pamiętając przestrożę Królowej Przyrody, mogła go użyć tylko w obronie. To pomogło pszczołkom obronić swoje zapasy przed ludźmi...

– Dobrze, że mi opowiedziałeś o Tinie, już się jej nie boję, już teraz wiem, że ona mi nie chce zrobić krzywdy, tylko się broni – powiedział Michał. – Zobacz, ona tam jeszcze jest, nie może wydostać się z piaskownicy, podaj jej patyk – zawołał tata. I chłopiec podał patyk. Pszczołka wspięła się na niego i odfrunęła. (...) Tak to mały chłopiec zrozumiał, że pszczołka nie jest wrogiem ludzi i nie trzeba się jej bać.

(Źródło: Monika Abraszewska, „Bajka o odważnej pszczole”, [w:] „Bajki Terapeutyczne”, red. Hanna Darian, wyd. Promyk Słońca, Wrocław 2010, s. 11-14)

Propozycje dodatkowe

